

عنوان مقاله:

تثبیت کننده های اسکلتی خارجی در دام کوچک

محل انتشار:

دوفصلنامه التیام، دوره 10، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حمیدرضا مسلمی - دانشگاه سمنان

نوید احسانی پور - دانشگاه سمنان

فائزه عمارلو - دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

تثبیت کننده های اسکلتی خارجی به عنوان یک از روش های جراحی ارتوپدی هستند که برای درمان شکستگی های باز یا بسته در استخوان های بلند، جوش دادن مفاصل، افزایش طول استخوان و ناهنجاری های مادرزادی استفاده می شوند. تثبیت کننده اسکلتی خارجی وسیله ای است که در خارج عضو قرار داده می شود و با استفاده از پین هایی که در قطعات شکسته استخوان قرار می دهند شکستگی را جا انداخته و بی حرکت می نمایند و سپس وضعیت پین ها را با اتصال به یک چهارجوب و با استفاده از پیچ و مهره هایی ثابت می کنند و بدین ترتیب قطعات شکسته در امتداد صحیح خود ثابت می شوند. اگر چه فیکساتور ها از لحاظ ظاهری و بیومکانیکی در طول زمان بسیار تغییر کرده اند اما دارای اصول و کارکرد یکسانی هستند. به گونه ای که این فیکساتور ها از یک پین یا سیم های نازک از جنس استیل ضد زنگ تشکیل شده اند که داخل پوست فرو رفته و به استخوان می رسد. این فیکساتور ها بر اساس ساختار هندسی پیکره و قالب انواع مختلفی دارند که شامل فیکساتور های خطی، دایره ای و هیبریدی می باشد. ساده ترین و پرکاربرد ترین نوع فیکساتور های اسکلتی خارجی، فیکساتور های خطی هستند. استفاده از این روش ها نسبت به روش های دیگر دارای مزایایی از جمله پایدارکردن شکستگی استخوان با فاصله از محل صدمه، عدم وجود گچ، حرکت راحت بیمار، دخالت مفصل به میزان کم می باشد. شل شدن زودرس پین ها، شایع ترین عارضه است که سبب درد، التهاب و ترشح از مجرای پین می شود. این فیکساتورها یک مدل درمانی چندوجهی و موثر است، اما نیاز به مراقبت دقیق در طول دوره درمان دارد. قبل از تصمیم گیری برای استفاده از فیکساتورهای خارجی، باید امکان رعایت دستورالعمل های مراقبت پس از عمل توسط صاحبان بیمار و حیوانات خانگی در نظر گرفته شود. در این مقاله به بررسی انواع فیکساتور های اسکلتی خارجی و مدیریت آنها بعد از جراحی و عوارض آن پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

تثبیت کننده اسکلتی خارجی، خطی، حلقوی، هیبریدی، دام کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1871313>

